

prima instanță: Judecătoria Sîngerei
Jud. C. Cheptea
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Tatiana Duca, Stela Procopciuc , Ghenadie Liulca

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul:
judecătorii:

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sambrițchi Eugenia,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Sambrițchi Eugenia, menținută hotărârii Judecătoriei Sîngerei din 12 februarie 2016,

în pricina civilă la cererea chemare în judecata înaintată de Sambrițchi Eugenia către Motelica Victor privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor,

C O N S T A T Ă :

La 12 octombrie 2015, Sambrițchi Eugenia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Motelica Victor privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii a indicat, că din căsătoria cu Motelica Victor la 23.08.2003 a născut un copil Motelica Adriana.

Relevă că, Motelica Victor nu contribuie cu nimic la creșterea, întreținerea și educarea fiicei, și din aceste considerente a fost nevoită să se adreseze în judecată, cu prezenta cerere.

Menționează că, conform datelor Biroului National de Statistica minimul de existență în Moldova pentru un copil este de 1578 lei lunar, iar pentru o dezvoltare puțin mai ridicată de minim copilul evident are nevoie de mai mult, iar suma de 1000 lei de la un părinte, de la ambii 2000 lei lunar nu este o suma deloc exagerată.

Solicită, încasarea de la Motelica Victor pensia alimentară pentru întreținerea fiicei minore Motelica Adriana în mărime de 1000 lei lunar până la majoratul copilului.

Ulterior, a înaintat cerere de modificare a acțiunii, prin care a solicitat încasarea de la Motelica Victor pensia alimentară pentru întreținerea fiicei Motelica Adriana în mărime de ¼ din toate felurile de venit.

Prin hotărârea Judecătorei Sângerei din 12 februarie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat de la Motelica Victor în beneficiul Eugeniei Sambrițchi pensia alimentară pentru întreținerea copilului minor Adriana Motelica, în sumă bănească fixă egală de 1000 lei lunar, începând cu 12.10.2015 și până la atingerea majoratului de către copil, pe motiv că, pârâtul a fost de acord să achite pensia alimentară pentru întreținerea copilului minor în mărime de 1000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de Sambrițchi Eugenia, menținută hotărârea Judecătorei Sângerei din 12 februarie 2016, pe motiv că, nu a fost probat faptul că Motelica Victor are un loc permanent de lucru, salariu stabil și regulat.

La 24 iunie 2016 Sambrițchi Eugenia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie obligat Motelica Victor să achite lunar pensia alimentară în mărime de ¼ din toate veniturile.

În motivarea recursului a indicat că, decizia nominalizată a fost emisă de către instanța ierarhic inferioară cu încălcarea legislației în vigoare, fiind aplicate incorect normele de drept material și procedural.

Menționează că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, or, poziția instanței este subiectivă și constituie o derogare de la exigențele prescrise din principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Sambrițchi Eugenia în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 12 aprilie 2016 la 22 aprilie 2016 (f. d. 52).

La materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către Sambrițchi Eugenia.

Prin urmare, recursul declarat de Sambrițchi Eugenia la 24 iunie 2016 este depus în termen.

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sambrițchi Eugenia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Potrivit art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „ ... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Sambrițchi Eugenia în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Sambrițchi Eugenia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Ion Druță

Nicolae Craiu